

La gran festa occitano-catalana, la Pujada al Port de Salau. Diumenge 4 d'agost

written by Redacció Unilateral | 3 d'agost de 2019

Des de fa 32 anys el CAOC organitza la Pujada al Port de Salau (2100 m d'altitud) des de les dues vessants del Pirineu, des del Pallars Sobirà i des de l'Arièja (Occitània), el primer diumenge d'agost, amb la col·laboració d'entitats dels dos costats del Pirineu. És la festa per la llengua i l'amistat occitano-catalana en un entorn inoblidable!☐☐

L'objectiu de la tradicional pujada al Port de Salau és la reivindicació del Pirineu com a nexa d'unió entre els dos pobles que hi habiten a banda i banda: el català i l'occità. És una trobada de caràcter polític i festiu que cada any aplega més de 600 persones.

Amb la trobada volem recuperar les relacions d'amistat, culturals, comercials i de tot tipus que al llarg de la història hi havia hagut entre les valls pirenenques catalanes i occitanes, i que per qüestions polítiques van quedar estroncades. El Port de Salau va ser un indret determinant en les comunicacions entre els dos vessants del Pirineu fins ben entrat el segle XX, fins i tot hi havia duana a Alòs d'Isil.

La voluntat és la de descobrir les llengües i les cultures pròpies occitana i catalana, llengües que han sofert repressió continuada per part dels respectius estats, especialment la llengua occitana que es troba en una situació encara més delicada que el català.

Per manca de comunicacions, des dels dos costats, és obligat pujar a peu al cim del Port.

Els catalans ho tenen millor perquè des del Refugi del Fornet, o bé des del pont de Perosa, es triga aproximadament entre 2h

– 2h30 (650m de desnivell). Els occitans, en canvi, tenen més de 4h de camí pel seu costat, amb un desnivell de més de mil metres.

Un cop a dalt es fan uns actes de germanor, amb intercanvis de productes típics dels dos costats: formatge, vins, galetes, xocolata, embotits, etc. S'hi fan danses occitanes i catalanes per a tothom, interpretades pels acordionistes i músics occitans i catalans, els quals puguen dels dos costats dels Pirineus.

Hi ha discursos de benvinguda, cançons, danses per tothom, himnes, banderes, i s'acaba amb una gran rotllana amb el cant dels adéus i una gran foto de família.

Hi participen els alcaldes de les dues comarques i es reivindica la cultura comuna catalano-occitana i les relacions transfrontereres, que haurien de relligar les dues comarques, la germanor i la "frairetat" de la trobada.

Les pujades al Port de Salau són la memòria d'unes comunicacions per vies naturals que foren practicades des de sempre i que, en època moderna, s'ha tendit a oblidar. Però en canvi, el port sí que continuà com a via d'alliberament polític i econòmic, especialment en forma d'onades de gent que, en temps de guerres, buscava refugi en el país veí.